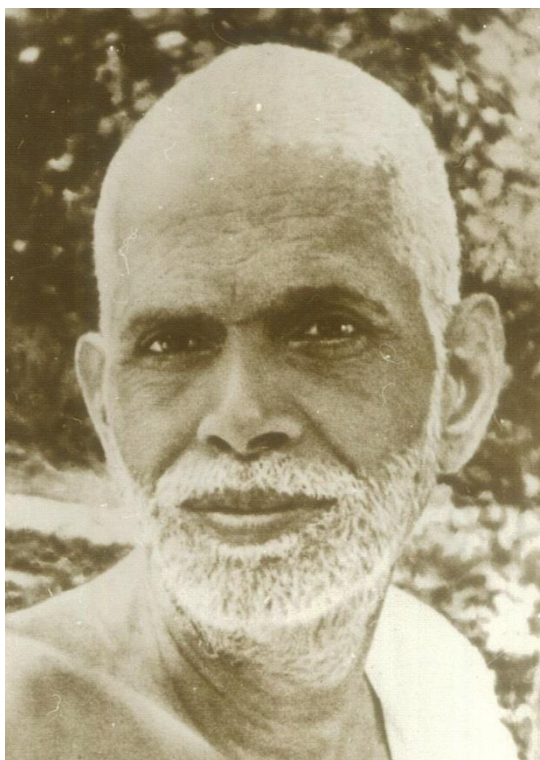

Čím byl Ramana Mahářiši?

Denis Hartel

zveřejněno na www.rudolfskarnitzl.cz
(překlad Rudolf Skarnitzl, originál článku byl otisknut
v časopise *The Maharshi Newsletter*)

Bhagaván Šrí Ramana Mahářiši

Dotaz: V časopise Newsletter 2003 stojí napsáno, že Mahářiši stále existuje jako *átman*. O Mahářišim se zde mluví v pojmu jakési specifické totožnosti, ke které je možné mít přímý vztah. Problém vyvstane, když uvážíme, že Mahářiši se přece vnořil do absolutna, kde se nemůže odlišit jako Mahářiši. Nic nenamítám, že se vnořil do oceánu bytí čili absolutna. Problém mám s tím, že si myslím, že Mahářiši nemůže být něčím jiným než absolutnem. Stejně jako každý jiný, kdo se takto vnořil do bytí. Existuje tedy Mahářiši odděleně od svrchovaného Já (Self)? Je – pokud tak lze říci – absolutno od něj nerozlišitelné, neoddělitelné?

Říci, že Mahářiši stále existuje bez těla, jakoby byl odlišný od svrchovaného Já – od vědomí, mi nedává příliš smysl. Nevidím, jak mohou spolu existovat obě možnosti. Můžeme

mít svého Mahárišiho a neosobní vědomí? Je si svrchované Já nějak vědomo Mahárišiho? Co si myslíte?

Denis Hartel: Když byl Maháriši vtělen, uděloval hledajícím své vedení a milost? Položíte-li tuto otázku těm, kdož opravdově usilovali o jeho společnost a vedení, tak vám určitě odpoví zvučným *Ano*. Během let, kdy Ramana Maháriši pobýval na Arunáčale, mnozí z návštěvníků, ať z daleka či blízka, pociťovali jeho vliv. Když tomu tak bylo tehdy, pak co nyní zabraňuje, aby se vedení a milost projevovala stejným způsobem? Říkáte, že je to tím, že zmizelo jeho fyzické tělo. Těm, kdo mají omezenou představu skutečnosti, se zdá, že se Maháriši objevil tím, že se ujmul fyzického těla a z této úrovně odpovídal hledajícím, kteří žádali jeho milost a vedení. Takto to někteří hledající vnímali.

Musíme mít na paměti, že Maháriši existoval pouze jako Svrchované Já – *átman*. Pro naši omezenost jsme jej vnímali jako vtěleného. Maháriši však nebyl tělem ani osobností. To jen my se ztotožňujeme s našim fyzickým tělem a s myslí. Maháriši si tak nepočínal. Říkal: „Omyl je založen na ztotožňování *átmanu* s tělem. Pokud by byl Bhagaván tělem, pak byste se měli zeptat těla. Pochopte však, koho oslovujete jako Bhagavána. On není tělem, je *átmanem*.“

Maháriši byl zcela ponořen v absolutno ještě dříve, než v roce 1896 přijel do Tiruvannamalai. Už tehdy pro něho neexistovala otázka těla nebo osobnosti. Stejně tak nepochyboval o těle či osobnosti, když se objevil v čase a prostoru a vzal na sebe fyzické tělo. Jeho společnost vyhledávali hledající pro vlastní poučení. To však bylo jen jejich vnímání, dané omezeným chápáním. Jak jsem již řekl, nebyl tělem, ani tehdy, ani nyní. V této záležitosti, při odchodu z těla, prohlásil: „Lidé říkají, že odcházím. Jít! Kam mohu odejít? Jsem zde.“

Proto je zbytečné uvažovat, zda či jak se Maháriši v okamžiku smrti vnořil do absolutna. Maháriši byl a je absolutnem nyní a stále.

Maháriši byl velmi zdrženlivý, když se měl vyjádřit o tom, jaký má on sám vnější vliv na spirituální stav těch, kteří k němu přicházejí. Někdy byl ve svém konání velice živý a mnohdy až dramatický. Jindy zase projevovал až nápadný nezájem. Vždy však, skryt před očima veřejnosti, působil mentálně ve vědomí všech, kteří k němu fyzicky přicházeli, nebo na něj mysleli či jej uctívali, vzdáleni od něj prostorem a časem.

Od jeho *mahásamádhi* (opuštění těla) jsem si vyslechl nesmírné množství svědectví těch, kteří zažili jeho přítomnost a milost ve snech, anebo když byli zcela vzhůru. Také jsem se dozvídal o tom, jak úchvatně vycházel svojí milostí vstříc při prostém pohledu na jeho fotografii. Doslechl jsem se i o podivuhodných zásazích, které daleko překračovaly hranice náhod a racionální uvažování. Pro většinu stoupenců, zůstává však jeho vliv nenápadný, i když silný. Asi takový, jako když chodil mezi námi.

Dotaz: Maháriši v minulosti, když se projevovал, jako že zabírá určité tělo, odpovídal těm, kteří ho prosili o milost. Čím to je, že se mi nedostává stejné odpovědi nyní, když není v těle?

Denis Hartel: My, hledající, bychom měli upřímně pátrat v sobě a sami si odpovědět na tuto otázku. Metafyzická vysvětlení mohou snad uspokojovat intelekt, nikoli však naši

žhavou potřebu trvalého míru v místě spočinutí, kde smrtelnost ztratila svůj vliv a kde nerušeně trvá věčné bytí – uvědomování. Zda nám může Šrí Ramana Mahářiši při našem hledání osvobození pomoci? Na to si můžeme odpovědět jen my sami.